

ønskede jo ikke, at Børnene skulde derfra, før det var nødvendigt, før de skulde rejse hjem. Naar man desuagtet maatte flytte dem, havde man den Grund dertil, at der havde været klaget over disse Hjem.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sluttede sin Tale i Formiddags med, at nu kom jeg til at gøre Tinget en Undskyldning. Nej, det kommer jeg slet ikke til. Den Undskyldning, der i dette Tilfælde skal gøres, er gjort, jeg har overfor Hr. Surballe gjort en Undskyldning, fordi jeg havde benyttet offentligt Indholdet af en Samtale, der ikke var beregnet paa at skulle benyttes offentligt. Men her overfor Tinget trænger jeg ikke til at gøre nogen som helst Undskyldning. Her foreligger Sagen ganske klar, for hvem der vil se uheldet paa den. Men vil man som det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) se paa den som, jeg havde nær sagt, en lille politisk Affære, i hvilken en af det ærede Medlems Partifæller havde haabet at bringe en letkøbt Sejr hjem, ja, Gud bevares, saa vil jeg naturligvis ikke forhindre det ærede Medlem fra Aars i at synes, at hans Partifælle fra Sæby har vundet et Slag. Det vil jeg ikke have det allerfjerneste imod.

Nej, denne Sag er god nok, og hvis der i det hele taget bliver gjort mere ud af den, vil det være saa uhyre let for mig, thi jeg kunde blot nævne de 4 bestemte Tilfælde, i hvilke Børn er tagne bort, fordi man fra Komiteens Side skønnede, at de Meddelelser, der indløb til den om Mangel af den rette Brug af Børnenes Arbejde, var af en saadan Art, at de maatte fjernes. Dermed vilde Sagen være fuldstændig klar og oplagt; men som jeg siger, har jeg ikke nogen som helst Grund til at tro, at noget Medlem af Tinget skulde mene, at jeg stod her og sagde noget, som ikke var rigtigt. Jeg nærer den allerinderligste Overbevisning om, at en Forsikring fra min Side om, at jeg ikke har faret med løs Tale i denne Sag, er ganske uforuden. Naar nu Brevet fra Hr. Surballe bliver aftrykt i Tidenden, vil Folk, som ønsker at komme til Bunds i Sagen og vil læse, hvad der staar i Brevet, og navnlig hvad der staar mellem dets Linier, særlig lægger Mærke til dette, at Samtalen har fundet Sted, og at de Kendsgerninger, der blev fremført under denne Samtale, paa Grund af, at Sagen var kommet offentlig frem, saa vidt muligt maatte tilsløres. De vil kunne forstaa, at saaledes hænger Sagen sammen.

Naar jeg nu gaar ned af Talerstolen,

saa er denne Sag i Orden fra min Side. Hvorledes det ærede Medlem fra Sæby har det, skal jeg ikke kunne sige. Formodentlig vil det ærede Medlem forlange Ordet for en kort Bemærkning. Jeg vil da sige, at det skal more mig nede fra Salen at se, hvordan det vil lykkes det ærede Medlem at balancere opad imod Talerstolen. Thi jeg ser i Aanden Vejen fra det ærede Medlems Plads herop belagt med Mursten, Masser af Mursten, Mursten i Tusinder af Vognladninger. Og jeg tænker mig, at det ærede Medlem, naar han nu faar balanceret sig her op over alle disse Mursten, vil føle, at nu er han blevet lettet, lettet for disse Tusinder af Vognladninger Mursten, som det ærede Medlem i sin Tid stod og bildte Rigsdagen ind, der transporteredes fra Asaa op til Dronninglund, og som nødvendigjorde en Jernbane. Det var en Affære, som det ærede Medlem ikke kom saa forfærdelig fint fra, og hvis der skulde være Tale om, hvorvidt det ærede Medlem eller jeg havde forelagt Rigsdagen forkerte Oplysninger, ja, saa kommer, sandt for Dyden, de mange Tusinde Læs Mursten til at tynde i den Grad om det ærede Medlems Hals, at det var ham bedre, om han var kastet i Havet, end han havde taget sig paa at rode op i denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg tror nu nok, at ærede Medlemmer vil indrømme, at det, som her er præsteret af det ærede Medlem, der nu gik ned af Talerstolen, er noget af det mest frimodige, der nogen Sinde har været budt Tinget. Det ærede Medlem har, som jeg citerede før, i tre korte Bemærkninger udtrykkelig hævdet, at der fra Landbrugernes Side var gjort Misbrug af de sønderjyske Børn, der kom herop, og, nær trængt i Diskussionen, siger han, at det er i Egnen omkring Skive, at det er en Købmand, som har faaet Børnene ud til disse Landboere og maattet tage dem fra dem igen, fordi de blev misbrugt. Nu oplæste det ærede Medlem et Brev, som Købmanden har skrevet, og som fuldstændig afgjort og klart siger, at der ikke er flyttet noget Barn fra det ene Hjem til det andet af den nævnte Grund, og at alle Børnene har haft Grund til at være yderst taknemmelige for den Behandling, de har faaet, og saa kommer det ærede Medlem herop og siger, at det be-